

Anke Kranendonk

verdwaald in
Amsterdam

zwijzen

TONEELLEZEN

Lees eerst even dit

Hallo, ik ben Hachi! Wie? Hachi. Je spreekt mijn naam uit alsof je niest. Dat vindt iedereen altijd supergrappig, waar ik ook kom. Je zult begrijpen dat ik dat niet altijd even amusant vind. Hachi is een Japanse naam – heeeel lang geleden kwam mijn over-over-overgrootpa uit Japan, vandaar.

In dit verhaal ga ik met mijn moeder een dagje naar Amsterdam. Ik kan je nu al verklappen dat het niet geheel verloopt zoals we het ons hadden voorgesteld. Ik raak mijn moeder kwijt en zij mij. Om elkaar terug te vinden, praten we met heel verschillende mensen en raken we verward in gekke en grappige situaties.

Het is de bedoeling dat je dit verhaal samen leest met een klasgenoot of vriend of vriendin. Spreek van tevoren af wie mij speelt, en wie mijn moeder. In elk hoofdstuk heeft één persoon de hoofdrol, want het verhaal wisselt steeds: in het ene hoofdstuk volg je mij, in het andere mijn moeder.

Soms zijn er drie rollen in een hoofdstuk. Spreek dan ook telkens af wie er een dubbelrol speelt en wie de blauwe stukjes en de tussenstukjes leest.

Je kunt afwisseling in de rollen krijgen door met je stem te spelen. Als je iets sneller leest, wordt je stem vanzelf hoger en lijk je meer op een kind. Als je heel langzaam praat, lijk je net een oude man met een basstem. En de tussenstukjes lees je zo neutraal mogelijk voor.

Als er een woord met alleen maar hoofdletters staat, krijgt dat woord veel nadruk. Een ! (uitroepteken) wil zeggen dat je iets mag uitroepen (niet te hard, dan blaas je je buurman/-vrouw weg). Af en toe staan er midden in een zin drie puntjes (...). Wacht dan even met doorlezen, het wordt dan lekker spannend. Als er aan het einde van een zin puntjes staan, dan moet de volgende meteen invallen. Net als in het echt, dan val je elkaar ook vaak in de rede. Heel veel plezier, en ... goede reis!

In het verhaal komen een paar liedjes voor.

Duifjes, duifjes en *Mijn opa, mijn opa* zijn liedjes van Annie M.G. Schmidt. Ze komen uit de musical *Ja zuster, nee zuster*. Het zijn leuke liedjes om met de hele klas te leren, en ze te zingen als je ze tegenkomt in het verhaal.

Er komt ook nog een smartlap in voor, dat is een lekker overdreven zielig liedje. Je mag hierbij zelf de melodie verzinnen.

Uit de trein

Hachi

mama

Ik ben met mijn moeder in Amsterdam! De intercity is zojuist aangekomen en we verlaten de trein. Ik vind alles buitengewoon spannend, maar ook een beetje griezelig. Daardoor ga ik sneller praten en wordt mijn stem vanzelf hoger.

- Hachi** Waar zijn we?
mama In Amsterdam, op het Centraal Station, en om precies te zijn, op perron 14b.
- Hachi** Ooo! Misschien worden we wel weggetoverd!
mama Hoezo zouden we weggetoverd worden?
- Hachi** In Engeland heb je perron 9¾, waar je kunt worden weggetoverd. Het is goed mogelijk dat het hier perron 14b is!
mama Jij lekkere fantast, kom nu maar mee, we moeten eerst kijken hoe we het station uit komen.
- Hachi** Waar gaan we naartoe?
mama Naar de trams! Maar eerst nog naar de stationshal.

Hachi en mama gaan een trap af, maar komen in een vreemde tunnel terecht, alsof de tunnel naar een andere wereld leidt.

Hachi Zie je wel dat we betoverd worden! Wat is dit voor rare tunnel?

mama Ze zijn het station aan het verbouwen. Net zoals veel plekken in Amsterdam. Eigenlijk wordt zo ongeveer heel Nederland verbouwd.

Hachi Waarom?

mama Ach meisje, dat weet ik niet. Kom, we gaan weer terug de trap op, richting het perron. Dan lopen we iets verder door en kijken we of we een andere trap kunnen nemen. Eentje die naar de centrale hal van het station gaat.

Mama en Hachi geven elkaar een hand, ze draaien om, lopen de trap weer op en wandelen een stukje over het perron. Totdat ze een volgende trap tegenkomen, die naar de centrale hal leidt. Beneden aangekomen, kijkt Hachi haar ogen uit.

mama Pas op!

Hachi Waarom?

mama Je knalde bijna tegen iemand op. Kijk uit!

Hachi Wat nu weer?

mama Je stapte opzij en botste bijna weer tegen iemand aan.

Hachi Kijk!

mama Wat is er?

Hachi Een Jen en Berry's! Zullen we een ijsje gaan eten?

mama We zijn er net, moeten we nu al aan het ijs? Laten we er even mee wachten.

Hachi O, daar kunnen we fruitshakes drinken. Zullen we dat doen? Kijk eens mama, een sinaasappel-mango-passievruchtenshake voor drie euro vijftig.

mama Belachelijk.

Hachi Wat vind je belachelijk?
mama Zo'n prijs voor een uitgeperste sinaasappel.
Hachi Ja, dat is het eigenlijk wel. Zullen we even gaan kijken bij Parnassia?
mama Parnassia? Dat is een duinbloemetje.
Hachi Nee, het is een heel speciale drogisterij, met allemaal lekkere dropjes en geurstenen en kiezelkettinkjes en likballetjes.
mama Idioot.
Hachi Wat vind je idioot?
mama Moet je kijken, een geursteentje voor vijf euro. Die vind je gewoon op het kiezelpad van je grootmoeder en je spuit er een beetje luchtverfrisser uit het toilet overheen.
Hachi Hihi, maffe mamma. O mam, hier is een Kringels!
mama Wat is dat nou weer?
Hachi Heel lekker gedraaid ijs, in de kleuren rood en blauw.
mama Lieve schat, dat is tien kilo kleurstoffen in een onsje ijs. Als je dat op hebt, ga je als een stuiterbal door de stad. Dan lijkt je meer een springende kangoeroe dan mijn lieve, rustige dochtertje.
Hachi Het is niet bewezen dat kleurstoffen tot extreem druk gedrag leiden.
mama Nee poppedeine, maar het is wel heel opvallend dat je na het drinken van pimpelpaarse jus d'orange toch enigszins op een skippybal gaat lijken.
Hachi Maar dan wel een gezonde, vol vitamine C.
mama We zijn bijna buiten. Wat gaan we doen, nemen we meteen de tram of gaan we eerst een stukje wandelen?
Hachi Laten we de ...

mama Kijk! Een Leanidoswinkel vol bonbons.
Verrukkelijk! Zullen we daar even gaan kijken?

Hachi Mam, een bonbon van een euro per stuk ... dan kun je beter zelf een kers plukken, hem in de limonade dopen en hem net zo lang laten staan totdat de boel gaat gisten. Dan heb je een alkoholsmaak en als je er een beetje gesmolten chocolade overheen giet, heb je voor vijf cent net zo'n bonbon.

mama Ja, maar deze bonbons zijn niet te evenaren. Ik lust er zo wel vijf achter elkaar. Zullen we naar binnen gaan?

Hachi Lieve mama, en dan vijf bonbons eten? Dan hoeven we ons niet meer af te vragen of we met de tram gaan of gaan wandelen!

mama Waarom niet?

Hachi Omdat je dan al niet meer door de deuren van de tram kunt!

mama Waarom niet?

Hachi Te dik! En je kunt ook niet meer lopen, alleen nog maar waggelen, dus dan kun je beter zwemmend door de grachten gaan.

mama Jij gekkerd, laten we maar doorlopen. Pas op!

Bijna botsingen

Hachi

mama

Ik botste alweer bijna tegen iemand op. Nu kon ik er niets aan doen. Ik stond stil en iemand draaide zich plotseling om. Op zijn rug had hij een grote rugzak. Blijkbaar was hij zelf vergeten dat hij die op zijn rug had zitten.

Hachi Wat een zenuwengedoe hier in Amsterdam, gaat dat de hele dag zo door?

mama Ik hoop het niet. Dat is waarschijnlijk omdat we op het Centraal Station zijn en hier veel vreemde mensen zijn die hun weg zoeken en daarbij zichzelf vergeten.

Hachi en haar mama lopen het station uit.

Hachi Wat ontzettend veel mensen en wat veel verkeer en wat veel lawaai!

mama Waar gaan we heen?

Hachi Dat wist jij toch? We zouden toch naar de Dam gaan? Waar is de Dam?

mama Rechtdoor.

Verdwaald in Amsterdam

Hachi ... Wie? Ja, dat vraagt dus iedereen die Hachi ontmoet in Amsterdam. Daar is ze samen met haar moeder een dagje op bezoek. Als haar moeder in de tram stapt, en achter haar de deuren sluiten, blijft Hachi staan.

Wat moet ze doen, de volgende tram nemen of blijven wachten? Hachi is in paniek, en haar moeder ook. Allebei gaan ze op zoek en beleven een dolle tocht door de drukke stad.

Ze komen allerlei mensen tegen en al die mensen mag jij zijn.
Lees het boek hardop, samen met iemand anders en word een Bekende Nederlander, een zwerfster, een trambestuurder en ...
Veel plezier!

met tekeningen van Jenny Bakker

NUR 282/283

ISBN 978-90-487-0771-3

9 789048 707713

AVI oud: 8

9+

toneellezen

reizen

zwijsen.nl